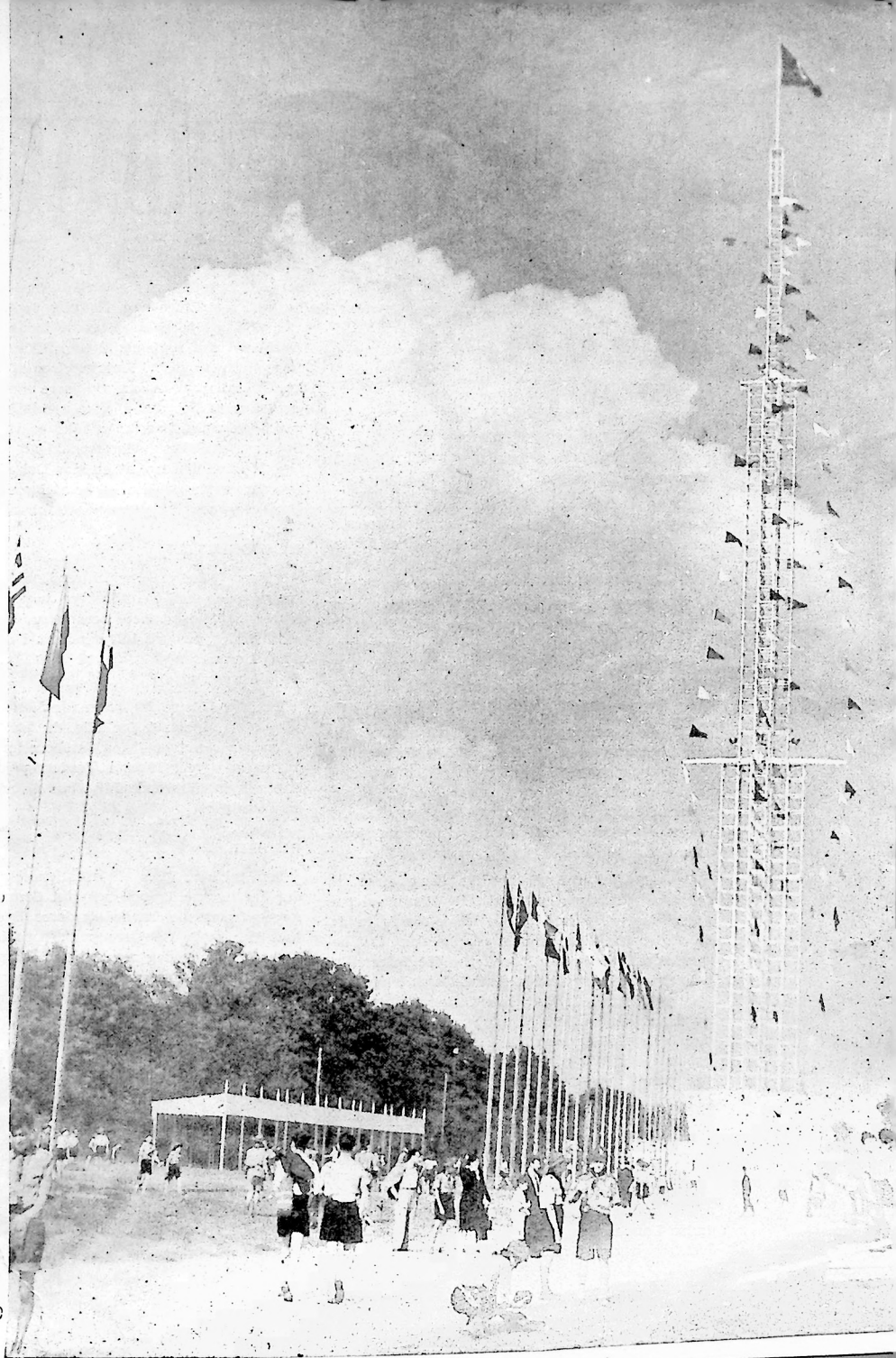
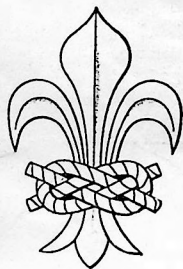

**SPEJDERNES
MAGASIN**

Nr. 4 — 1947

**F
R
E
D
S
J
A
M
B
O
R
E
E
N**

1947

VED LEJRBAALET

JAMBOREEN

blev den store Oplevelse for alle dem, der deltog. Og det danske Hold klarede sig fint, ikke alene spejderteknik set, men ogsaa i sin spejdermæssige Optræden.

Inden vi drog ned til Frankrig, var vi alle, Spejdere og Førere, enige om, at vi vilde vise dem det rette Spejdersind. Ikke klage over Mangler, men være med til at afhjælpe dem. Alt klappe, og hver Morgen stillede en af vore Tropper i den Under-Lejr paa ca. 3000 Spejdere, som vi laa i, oppe i Hovedkvarteret, og tilbød sin Hjælp til det almindelige Arbejde, og denne Hjælp værdsatte man meget. Desuden satte vi en Ære i altid at være præcise, og det blev ved alle Hjælp gennemført.

Vor Lejr var spejdermæssigt indrettet. Alle Lejrarbejder var lavet af det Materiale, der var for Haanden, ikke Sager bragt med hjemmefra, og det blev lavet paa den rigtige Maade. Vi saa mange Steder, hvor det var Tropsførerne, der lavede det meste, men hos os var det Patruljerne selv, der arbejdede.

Og saa husker I sikkert fra Korpslejren, at der ikke var nogen god Orden og Renlighed paa Lejrpladserne, specielt ikke i »no-man's land«, de Steder, som ikke var Tropslejrpladser. Det bemærkede Wilson, Direktøren fra det Internationale Spejderbureau. Men denne Gang lagde han specielt Mærke til vor gode Orden i Lejren og sagde, at nu kunde man igen se, at det var en dansk Lejr af samme Slags som i gamle Dage.

Naar dertil kom, at vor Gymnastikopvisning paa den store Arena var god og vakte Bifald, kan de danske Spejdere lykønske sig til den gode Representation, den var for de to danske Spejderkorps.

Men — og desværre var der et Men. Og det var Paaklædningen. Det var en Fornøjelse at se, hvor ensartet og reglementeret mange af de andre Landes Spejdere var i deres Paaklædning. Jeg kan nævne Svenskerne, Nordmændene, Fin-

nerne, Philippinerne, Amerikanerne, Englænderne og Franskmandene. Navnlig de sidste — det var en Fornøjelse at se, at de trods deres store Antal var saa reglementerede. Ikke alene i Uniformen, men ogsaa i Anbringelsen af deres Mærker. Her har vi danske Spejdere meget at lære, og det er af Betydning, ikke mindst naar vi færdes i Udlandet, hvor man ikke er vant til at se Spejdere saa »ligegyldigt« paaklædt som de danske. Man skulde tro, at en stor Del af de danske Spejdere satte en Ære i ikke at ligne helt rigtige Spejdere, men »at være noget for sig selv«.

JAMBORETTE

i Nørreyske var en glimrende Idé. Til Lykke, Nørreyske, med den. Det er noget ikke alene andre Divisioner bør arrangere i Fremtiden, men som ogsaa vil blive indført i andre Lande som Danmarks Bidrag til den internationale Spejderbevægelse.

Det var Danmarks Form for Jamboree i 1924, som blev Monstret for alle de Jamboreer, der siden har været holdt, og Jamboretterne vil blive endnu et dansk Isæt i Verdensspejderarbejdet. Det var en glimrende Idé, Jens Hvass fik — og gennemførte.

REJSER

Men ud over disse »internationale« Foretagender har mange Tropper benyttet Sommeren til at gæste fremmede Lande og deres Spejdere eller haft fremmede Spejdere paa Tropsbesøg. Ja, 1. Nyboder har endog været helt i Marokko, hvor de laa i Lejr sammen med Marokkanerne, der i Fjor deltog i vor Korpslejr paa Ermelundssletten.

Jovist er Spejderbevægelsen en international Bevægelse. Det er ikke noget, man siger; det er noget, man direkte kan opleve.

Skaf jer en Frændetrop i et andet Land og drag sammen med den i Lejr til næste Sommer, enten i Danmark eller i jeres Frændetrops Land.

for Halv

Fredsamboreen i Frankrig 1947

43 Timer undervejs —

Klokken er halvtre Onsdag Morgen den 6. August.

Gennem Sønderborg Bys nattestille Gader lyder Tjamboret af mange Støvler — det er det danske Tjamboreehold, der er paa Vej til Stationen for at starte mod Eventyret dernede i Frankrig.

Halvandet Døgn tidligere samledes vi paa Eksercerpladsen tæt uden for Sønderborg til en kort Træningslejr, og nu er vi altsaa paa Vej, omsider. Tidspunktet er jo lidt ejendommeligt, men pludselig i Gaar Eftermiddags fik Ledelsen Besked fra Tyskland om, at Toget gennem det fhv. tredje Rige vilde afgaa fra Padborg Kl. 6.20, og saa var der jo ikke anden Udvej end at forlade Sønderborg lidt halvtidligt om Morgenen for at naa rettidigt til Padborg.

I Padborg holdt ganske rigtigt et tysk Tog og ventede, men oh ve! — hvilket Tog! Hist og her en manglende Rude, nogle Torturretskaber af Træbænke, ikke en Draabe Vand i hele Toget, men til Gengæld i den Kupé, hvor jeg var saa »heldig« at faa Plads, et utæt Tag, saa Regnen sivede ind. Naa, det gaar nok, tænkte vi, og entrede om Bord, efter at Passene var behørigt stemplede.

Sydslesvig lignede Danmark, hvilket jo heller ikke er saa underligt, og først i Neumünster dukkede de bombede Huse for Alvor op, og saa fulgte de os paa hele Rejsen videre til den belgiske Grænse. Vi fik det stærkest mulige Indtryk af et slaget og sønderbombet Tyskland, hvor Folket er gaaet helt i Staa. Løngs Banelinien laa og stod utallige ødelagte Jernbanevogne, og en Mængde store Lokomotiver stod i Række og Geled og rustede op. I Aachen holdt et fransk

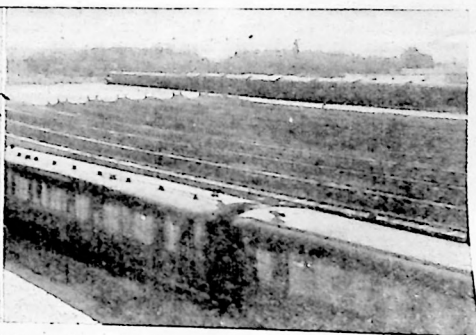
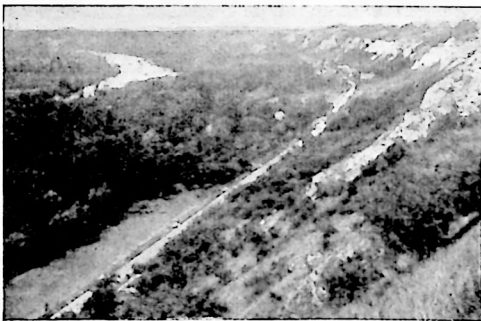
Tog og ventede paa os. Det var vel nok en Forandring! Næste Dag videre gennem Belgien: et herligt Landskab med Bjerger og Floder, næsten uskadte Byer og glade, smilende Mennesker, saa vi hurtigt glemte det dystre Indtryk, Tyskland havde gjort paa os. Kun et Skaar var der i Glæden: Brødet slap op, saa Sulten blev lidt paa-trængende.

Hen paa Eftermiddagen passerede vi Grænsen til Frankrig og rullede ind paa den flagsmykkede Grænsestation, hvor Byens Borgmester og en Repræsentant for den franske Spejderchef, General Lafont, bød os velkommen til Frankrig. Samtidig blev vi præsenteret for vore »Fætres«, der hele Jamboreen igennem var knyttet til Tropene og hjalp os til Rette paa bedste Maade.

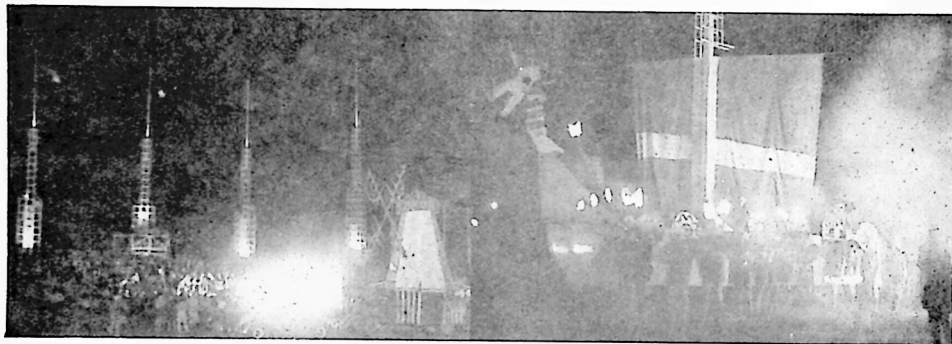
Omsider naaede vi Jamboreestationen Rosny, der laa badet i Projektorlys; her, hvor før aabne Marker strakte sig, var der anlagt en vældig Station med 15 Vigespor, Perron'er, Broer, Til-kørselsvej for Busserne o.s.v. Vi havde regnet med at skulle overnatte i Vognene, men nej, Jamboreeledelsen havde forudset alt. Vi blev stoppet i Busser og var snart efter ude ved Lejren. Her fik hver Patrulje udleveret en Kasse med Proviant, i Hurtigmarch gik det den lange Vej gennem Lejren til den danske Lejrplads, og saa snart Teltene var rejst, kastede vi os over »Natmaden«: Daasesylte, Marmelade, Sardiner og Kilks — ih, hvor det gjorde godt!

Tal fra alle Tiders største Jamboree.

Da vi vaagnede et Stykke op paa Formiddagen den følgende Dag, kunde vi tage Omgivelserne nærmere i Øjesyn. Hele Lejren var anlagt i og omkring Moisson Skov (se Oversigtskortet

Kalkbrinkerne ved Seine. Jamboreen laa t.v. for Floden. — Den nye Station med de 15 Vigespor.

Fra Aabningsparaden. Til venstre: Ærestribunen og den hollandske Mølle. Til højre: Vikingskibet.

paa Side 44—45), der ligger 70 km NV for Paris, paa en Halvø, der paa de tre Sider begrænses af en vældig Bugt paa Seinefloden. — Over paa den anden Side af Floden hævede delvis bevoksede Kridtbrinker sig mere end 100 m i Vejret (som Svinkløv i stærkt forstørret Maa-lestok), og selve Lejrterrænet bestod af en Blanding af Birke- og Egeskov, Fyrreskov, Hede med og uden spredt Bevoksning samt store aabne Græsarealer.

At det ikke var nogen helt lille Lejr, giver følgende Tal vel et svagt Begreb om. Udstrækningen var 6 km paa den ene Led, 3 paa den anden, og der var anlagt 20 km Veje og 12 km mindre Stier; 1000 Lejrpladser, en Parkeringsplads til 4000 Biler paa een Gang og en Arena med Tribune med Siddeplads til 6000 var ryddet, 14 km Hegn og 300 km elektriske Ledninger til 500 Telefonapparater var opsat, der var bygget 90 Vaskepladser, Latrinsteder og Brusebade, og Hospitalet rummede 200 Senge, en Pumpestation med 25 km Rørledninger leverede 5000 m³ Vand om Dagen o.s.v. o.s.v. Det kan ikke undre nogen, at Forberedelserne havde strakt sig over mere end 2 Aar, og at 2000 Rovere og 500 Arbejdere havde været beskæftiget derude det meste af Foraaret.

Antallet af Spejdere, der boede fast i Lejren, var ca. 30.000, hvoraf de 16.000 var Udlændinge fra 42 Nationer (!), men hertil kom yderligere 4×10.000 saakaldte Passereaux, d.v.s. franske Spejdere, der i et Antal af 10.000 pr. Gang kom paa Besøg i to Dage og saa atter tog af Sted.

Til Mætning af disse 40.000 Munde krævedes naturligvis en enkelt Bid Brød. Ganske vist var der — hvilket vi ikke i Forvejen havde turdet haabe — rigeligt med Proviant, men det lyder jo alligevel chokerende, at vi tilsammen f. Eks. har ædt 88.000 Daaser Marmelade, 24 Tons Kiks, 80.000 km Brød (= 2 Gange rundt om Jorden!) og saa mange Æg, at de, hvis de blev stablet oven paa hinanden, vilde naa 16 km op i Vejret (= dobbelt Højde af Mount Everest!!).

Den uforglemmelige Aabning af Fredsjamboreen.

De to første Dage gik med Indretning af Lejren, og Lørdag Aften afmarcherede vi til Aabningsparaden, der for første Gang i Jambore-

ernes Historie var henlagt til om Aftenen. Det blev en pragtfuld Oplevelse. Den 250 m lange og 200 m brede Arenaplads laa badet i Projektørlys, og under vajende Faner og med 36 Mands Front kom Land efter Land marcherende nedover ad to skraanende Ramper midtfor paa Tribunen, alle hilst af orkanagtigt Bifald fra Tilskuerne og de tusinder af Spejdere, der allerede stod opstillet paa Arenaen.

Da alle 40.000 var kommet paa Plads, bød General Lafont os hjertelig velkommen og erklærede Fredsjamboreen 1947 for aabnet, hvorefter Lejrens Symbol, Spejderliljen med Knob, gled til Tops paa de himmelstræbende Master. Pludselig lod Baden-Powell's Røst gennem Højtalerne — det var en Grammofonoptagelse fra Jamboreen i Holland 1937, hvor B.-P. for sidste Gang talte til Alverdens Spejdere, og betagne blottede vi alle Hovedet, mens hans Stemme bragte Bud til os om Jamboreernes Betydning for Forstaaelse mellem Jordens Befolkning; »vi haaber at give Verden den Goodwill og Fred, som Statsmænd indtil nu ikke har formaaet at skabe,« sluttede den gribende Tale.

Der fulgte nu et imponerende Optog, der skulde knytte Forbindelsen bagud til de fem tidligere Verdensjamboreer. Optoget bestod af et Symbol for hver af de fem Jamboreer, for Olympia Hall i 1920 en Pyramide, forsynet med et Billede af B.-P., for Emmelunden i 1924 et vældigt Vikingskib med et Dannebrog som Sejl og eskorteret af en af de danske Jamboretropper, hvis Spejdere var fornummet som Vildkinder og havde tændte Faldre i Hænderne, for Birkenhead i 1929 en kolossal gylden Pil i en hvid Ring, for Ungarn i 1933 den hvide, springende Hjort og endelig for Holland i 1937 en Mølle med roterende Vinger. Disse Symboler blev hver især baaret af en mægtig Militærlastbil, der langsomt kørte Pladsen rundt under Spejdernes endeløse Jubel. Det skal ikke nægtes, at vi Danske fulgte en vis Stolthed, da det flotte »Vikingskib« kom »sejlende« ind.

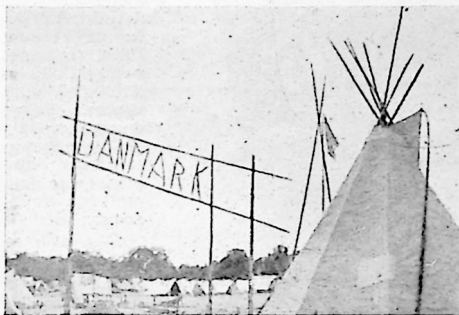
Midt under det hele kom en hollandsk Spejder løbende ind paa Arenaen med en tændt Fakkel fra den sidste Jamboreeid, Fakkel paa Fakkel blev tændt ved denne Ild, og til sidst havde hver eneste Patruljefører sin Fakkel, som blev ført med tilbage til Lejrpladserne.

Til Gæstebaal og Garden-party i den danske Lejr.

350 danske Spejdere deltog i Jamboreen; heraf laa de 300 i Subcamp'en Dauphiné, mens Resten, 50 Førere, boede i den særlige Førerlejr Zodiaque (se Kortet). Der var i alt 9 danske Jamboreetropper, 4 grønne og 5 gule, som arbejdede sammen paa bedste Maade. Vi havde ved Indretningen af Lejren bestræbt os paa at gøre den saa enkel og spejdermæssig som muligt, og mange rosende Udtalelser fra udenlandske Førere tydede paa, at det var lykkedes os. Portalen blev flankeret af to hvide Tipi'er, og midt paa Samlingspladsen knejsede en vældig Flagstang, hvorfra Jamboreeflaget fra 1924 vajede. Uden om Samlingspladsen laa de 9 Tropslejrpladser. Vore nærmeste Naboer var Philippinerne (der om Aftenen, naar den værste Hede var forbi, straks trak røde Uldvanter paa!), og iøvrigt var der Englændere, Hollændere og Franskmænd i vor Subcamp.

De to største Begivenheder i den danske Lejr var uden Tvivl Gæstelejrbaalet og det store Garden-party. Den Aften, vi havde Gæstelejrbaal, blev hele den danske Lejr illumineret med festlige, kulorte Lamper, og alle inviterede en Udlænding med hjem til Middag og Lejrbaal. Madspørgsmaalet klaredes ved, at der blev uddelt ekstra Proviant — forloren Skildpadde i Daaser, medbragt fra Danmark. Forresten var der vist udenlandske Gæster ved alle Maaltiderne i den danske Lejr, saa længe Jamboreen varede. Det ordnedes ganske simpelt ved Clearing: en af Troppens Patruljer inviterede f. Eks. en fransk Patrulje til Frokost, samtidig med at en anden Patrulje fra samme Tropp blev inviteret med til Frokost i den paagældende franske Trops Lejr! Som eneste Sted i Verden kunde man i Jamboreen naa at spise Morgenmad under Dannebrog, Frokost i Ægypten, drikke Eftermiddagsthe i Indien og spise til Aften i USA, hvorefter man gik til Lejrbaal i Australien!

Til det store Garden-party blev de øverste Chefer fra alle de deltagende Lande inviteret. De mere end 100 Gæster blev budt velkommen paa engelsk og fransk, overværede Generalprøven til vor store Gymnastikopvisning, der skulde foregaa et Par Dage senere paa Arenaen, og blev derefter trakteret med ægte dansk Smørrebrød, Carlsberg Exportbeer — samt Pandekager, vendt i Luften.

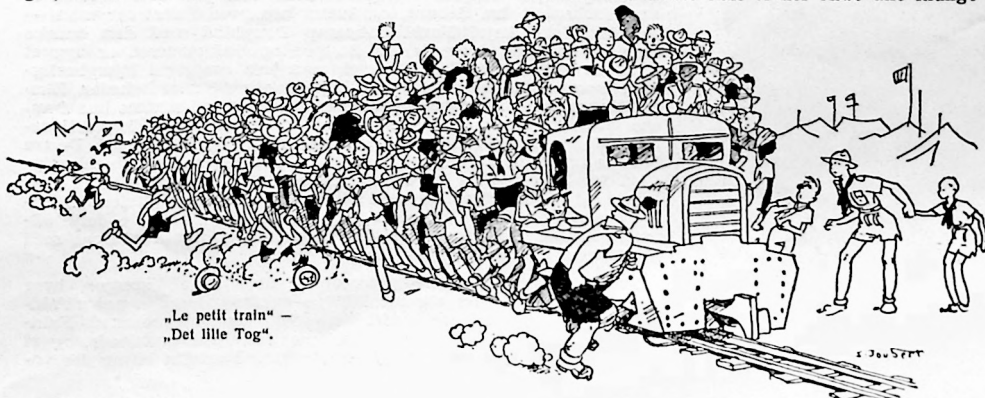

Den danske Portal og den ene Tipi.

Ud i den vide Verden — paa Rundtur i Lejren

Hvad mener du om at tage med paa en Tur rundt i Lejren for at faa et Indtryk af »Smilets By«, som de franske Aviser døbte Jamboreen. Vi starter i det sydvestlige Hjørne ved Hovedindgangen og prøver at finde Vej ved Hjælp af Kortet paa Side 44—45. Foran os strækker den 30 m brede og 800 m lange »Nationernes Allé« sig. Inde til venstre ligger Hovedkvarteret — her bor de øverste Chefer, her er Pressekontorer (bl. a. for Lejravisen »Jamboree France«, der daglig udkommer i 50.000 Eksemplarer), Radiostudier, hvor bl. a. de tre Udsendelser over den danske Radio blev optaget, Hovedkvarter for Lejrpolitiet o. m. m. a. For Enden af Alleen knejser den 50 m høje Flagmast med Jamboreebanneret øverst oppe — det er den, du ser afbildet paa Forsiden af Magasinet. Til højre har vi Arenaen og et Cirkus med Plads til 4000, til venstre er der Udstillinger, bl. a. en dansk, der viser Øksens Udvikling i Danmark fra Flinteflækken til vore Dages Spejderøks. Lige bagved er der en krævende Forhindringsløbsbane, hvor Patruljer kan prøve deres Evner i denne Sport.

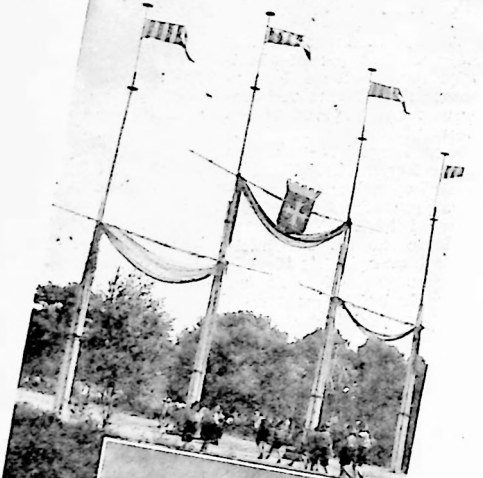
Vi stiler mod Hovedmarkedet ved Siden af Arenaen, og jeg skal love for, at det er et Marked: for det første kan vi her købe alle mulige

„Le petit train“ —
„Det lille Tog“.

Slags Frugter (undtagen Appelsiner og Bananer), Slik, Is, Spejderudrustning og -bøger, Kort og Frimærker, Aviser fra alle Kanter af Verden, vi kan faa vasket Tøj, forsaaleet Sko, fremkaldt Film, repareret Ure og Fyldepenne og kan bytte Frimærker i en særlig Bod; her er to mægtige Restauranter, der kan servere indtil 4000 Maaltider pr. Dag, og naturligvis findes her Bank, Hovedposthus, Telegrafstation, Apotek, Rejsebureau og et Kontor, hvor der gives Oplysning om alt mellem Himmel og Jord paa 10 forskellige Sprog — ogsaa dansk. Og her er en Ting til — her er fantastisk støvet; Støvet er en af de faa Ulemper ved Lejren, det staar som en tæt Sky over alle Lejrgader fra Morgen til Aften og bevirker i Forbindelse med den stadige og næsten for voldsomme Hede, at man bælger flere Kubikmeter Vand i sig dagligt.

Naa, vi maa videre! Snart efter staar vi ved den berømte lille Jernbane, som de fleste af jer sikkert har hørt om. Den løber Lejren rundt, er 8 km lang og stammer fra Marginotinen, hvor den forhen transporterede Ammunition, men nu tjener et fredeligere Formaal. Vi hopper paa i Farten, der sjældent overstiger hurtigt Skridtgang, men til Gengæld stopper vi ogsaa kun sjældent ved Stationerne. Her er som sædvanligt »alt optaget«, men der er alligevel Plads til et Par Stykker til. Vi bliver antastet af en Spejder, der er iført en amerikansk Spejderbluse, paa hvis venstre Side der sidder et ungarsk Korpsmærke, paa den højre et mexikansk Patruljeførermærke; paa det ene Ærme er syet et fransk 1. Klasesmærke, paa det andet tilsyneladende kinesiske Duelighedstegn. Bæltet er fransk, men Skortet er skotsk. Paa Sproget kan vi høre, at han er Østriger! »Change — échanger — vil du bytte — oui — oh yes — for this? — give me your address, please« — man stifter Bekendtskaber, man ler og snakker »jamboreesisk«, et Sprog, hvortil der bruges saa mange Arme og Ben, man raader over, samt et Antal Grimasser af højst forskellig Art, og alt imens ruller Toget frem gennem Lejren.

Inde til venstre bor de »handicappede Spejdere« fra Frankrig, Belgien og England, de Spejdere, der er »Kroblinge, Døvstumme, næsten blinde o.s.v., men som har faaet Lov at være med alligevel, og som maaske er dem, der har den allerstørste Oplevelse hermede af os alle ...

Længere fremme passerer vi Hoved-Lejrbaalspladsen med Plads til 30.000 Spejdere; Baalet tændes paa Toppen af en afladet Pyramide, hvor ogsaa de store Optrin foregaar. Vi kører nu forbi to smukke Portaler i Subcamp Languedoc. I det hele taget er Portalerne ind til de 12 Underlejre, Subcamps, et Kapitel for sig. Flere af dem er kolossalt store, og de fleste er hele Mesterværker. saaledes en 5 m høj Model af Eiffeltaarnet, lavet af — Sejlgarn.

Kort efter kører vi forbi Foire de Marseille, det ene af de 5 mindre Markeder, der findes spredt over Lejren. Helt lille er det nu ikke, thi ogsaa paa disse Markeder kan man faa Frugt, Is, Bøger, Frimærker, Spejderting, Film o.s.v., og ogsaa her er der Restaurant, Skomager, Vaskeri, Frisør samt et Teater med Plads til 600 Gæster. Vi staar lige af Toget og køber en Klasse Vindruer for 10 Fr. — 40 Øre og fortsætter med næste Tog. Ved Indgangen til Subcamp Algier knejser 4 elegante Minareter paa hver Side af et stort Ørkentelt fra Sahara, og tværs hen over Teltet ser man — den islandske Lejr! Forbi Subcamp Dauphiné med den danske Lejr og Savoyen, hvor der af Stolper og Sækkelærred er bygget et 10 m højt »Mont Blanc«, hvor man kan øve sig i Bjergbestigning, kommer vi frem til en af Lejrens store Seværdigheder, Ekspeditionsskibet »Pourquoi pas?« Her i Subcamp Lorraine har franske Spejdere lavet en Model af det kendte franske Ekspeditionsskib »Pourquoi pas?«, der gik ned med Mand og Mus i 1936. De tre Master har fuld Takkelage, og et Væld af Signalfag smelder lystigt for Vinden. Om Bord paa »Skibet« kan Patruljerne faa Lejlighed til at aflægge Prover i Morse- og Semafor-signaler, Balancelang, Nedfiring, Knobbinding m. m., og klarer de dette tilfredsstillende, faar hver Spejder udleveret et fint Certificat med Kaptajnens Underskrift — fin Idé, ikke?

Noget længere fremme passerer vi de mange Vigespør, hvor »Det lille Tog« hviler sig om Natten og faar saa Øje paa »Faldskærmsstaarnet«. Ganske vist har det ikke meget med Faldskærmsudspring at gøre, men derfor er det lige spændende, og vi maa ogsaa op og prøve. Efter en alenlang Ventetid bliver det vo-

res Tur; vi entrer op i det 10 m høje Taarn, faar et solidt Tov bundet om Livet, opgiver vor Vægt og springer lige ud i det uvisse! Vor vilde Fart mod Jorden bremses dog hurtigt, idet Tovet, der løber op over en Trisse, i den anden Ende er fastgjort til nogle tunge Sandsække, der slæber hen ad Jorden og saaledes virker bremsende. Men det lønner sig at opgive sin Vægt rigtigt, idet Antallet af Sandsække afpasses efter Vægten; har man derfor angivet et for højt Tal, kan man risikere at blive hængende et Sted mellem Himmel og Jord og omvendt, at ryge ned med større Fart, end man egentlig skotter om!

Langs hele Ruten har vi lagt Mærke til nogle aabne Boder, omkring hvilke der alle Steder staar en stor og interesseret Skare Spejdere. Det er nogle af de 62 arbejdende Værksteder, hvor der instrueres i alle mulige Spejderfærdigheder og al Slags Husflid, saasom Ildtænding, Splejsning og Knob, Glasmaling, Modellering, Kurvflætning, Læderarbejder, Fremstilling af Svæveplaner o.s.v. o.s.v., og hvor man selv kan faa Lov at prøve — hvis der er Plads. Efter at have overværet, hvorledes man indbinder en Bog, hopper vi paa Toget igen, og snart efter er vi tilbage ved Arenaen, og Kredsen er sluttet. Men tro saa ikke, at vi har set alt — langt fra, min Ven — det opnaaede ingen af os, selv om vi havde 10 lange Dage til vor Raadighed.

Kun et enkelt lille Træk fra en af de engelske Lejre skal du lige have med: et Sted hænger der i en Galge et Skelet af en Spejder, lavet af Birkegrene, en Spejderhat m. m., og nedenunder staar der dette: »He burnt the porridge« — han sved Havregroden!

»Præsidentdag« — og andre »Dage«.

Det kunde imidlertid ikke nytte noget, at man kun brugte Tiden til at gaa rundt og kigge i de udenlandske Lejre, thi saa vilde man gaa Glip af alt for meget andet. Der foregik nemlig stadig noget. Rent bortset fra Teatrene, Biograferne og Cirkus, som i hvert Fald vi Danskere fandt saa inderligt overflodige (der var nok endda), var der hver Eftermiddag store Opvisninger af de forskellige Nationer nede paa Arenaen; nogle af disse Opvisninger — bl. a. den danske — skal jeg omtale nærmere i næste Nummer af Magasinet — de er nok en Omtale værd.

En Dag fik Lejren Besøg af Frankrigs Præsident — Vincent Auriol — der efter at have overværet en Parade paa Arenaen kørte igennem Lejren paa »Det lille Tog«, der for en Gangs Skyld kørte i Eksprestogsfart. En anden Dag var det »Ulveungedag«, hvor der var Besøg af mere end 1000 søde smaa parisiske Ulve, der stormede rundt i Lejren og morede sig herligt, en tredje Dag var Pigespejdernes, en fjerde Sosespejdernes og endelig en femte Luftspejdernes Dag. De holdt til Stadhed Øvelser over Seine og Brinkerne bagved. Paa Luftspejderdagen sprang 40 Rovere ud med Faldskærm over Lejromraadet. Hver af dem havde et Nummer paa Ryggen, og det var saa Patuljernes Opgave at opdage saa mange Rovere som muligt og skrive Numrene ned. Den Patulje, der fik set flest, fik en flot Præmie.

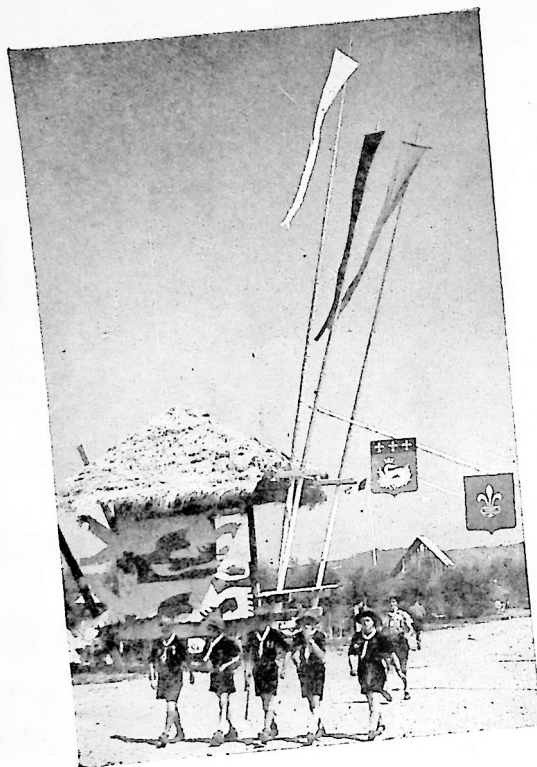
En anden Dag blev der lavet Venskabskæder: 15 Spejdere, der skulde repræsentere hver sin Nation og hver sin Subcamp, skulde søge sammen og danne Venskabskæder. Naar en »Kæde« var fuldtallig, skulde de 15 Spejdere begive sig til Arenaen, hvor alle de fuldtallige »Kæder« blev præmieret. Desværre fik næsten ingen af de danske Spejdere Lejlighed til at være med i denne Leg, idet den foregik netop samtidig med vor store Gymnastikopvisning.

Endelig skal jeg nævne de to store Gudstjenester paa de to Søndage i Lejren. Den første foregik paa Arenaen og omfattede 10.000 protestantiske Spejdere. Det virkede betagende at høre Salmen »Vor Gud han er saa fast en Borg« sunget af saa mange Spejdere og aldkompagneret af et fremragende amerikansk Orkester for Blæseinstrumenter. Den anden Gang var Gudstjenesten nordisk og kom derved til at virke mere personligt.

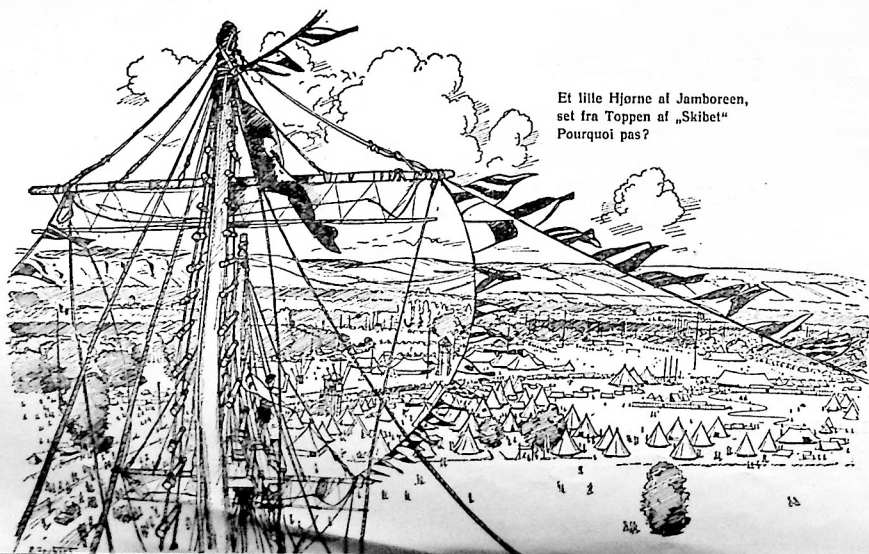
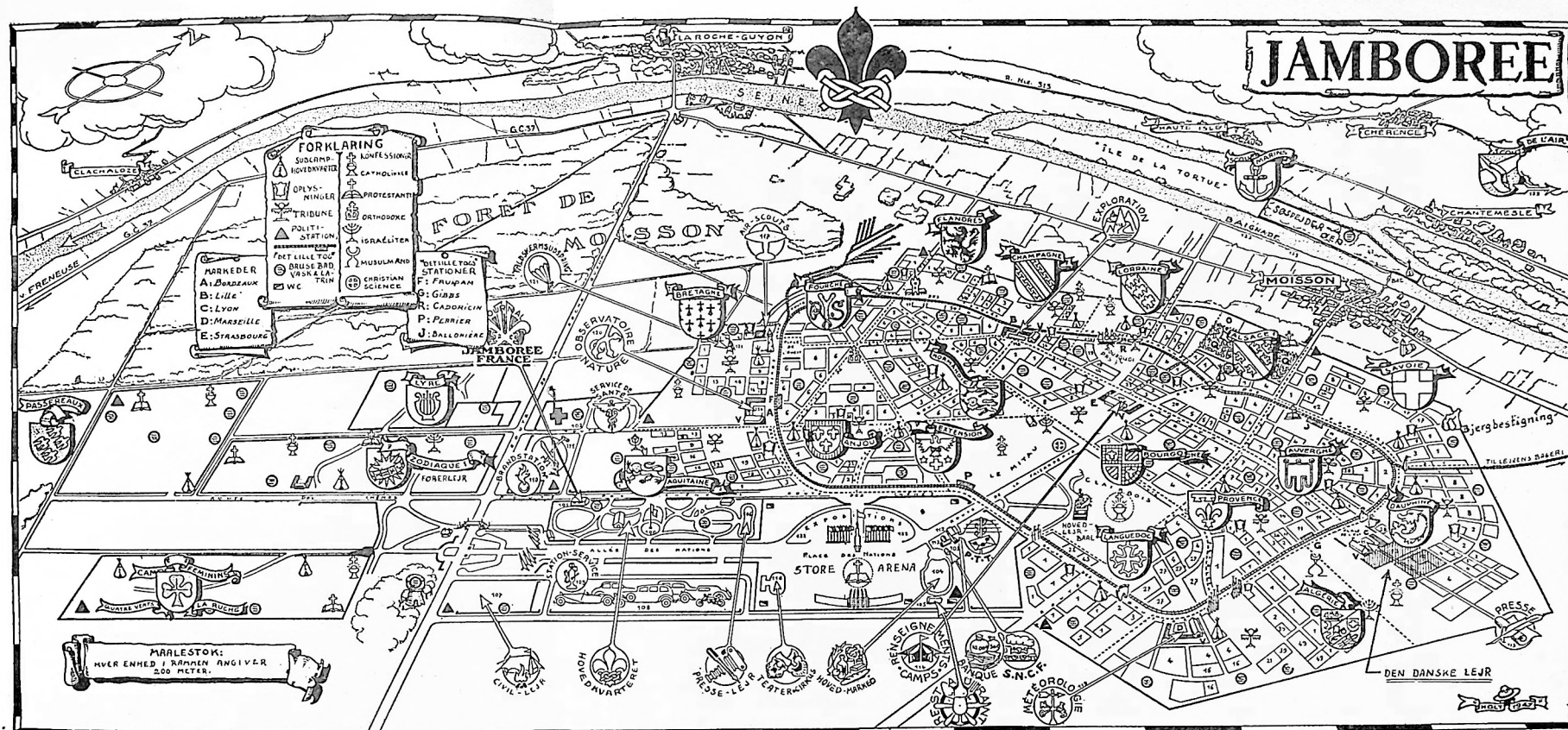
En Æresvimpel i Præmie.

En af Jamboreens Hovedbegivenheder var den store Patuljekonkurrence, der stod aaben for alle Patuljer. Der var fire Grene, og Patuljerne kunde frit vælge imellem dem. I første Omgang kon-

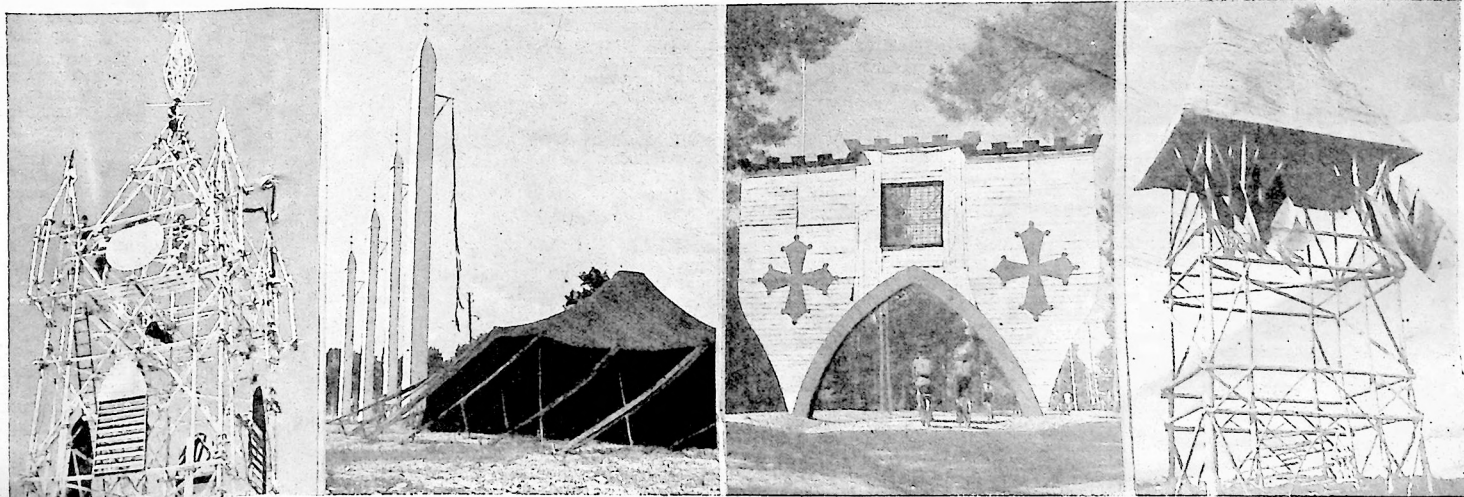

Den franske Udsmykning af Lejren var stilren og meget afvekslende.

Et lille Hjørne af Jamboreen, set fra Toppen af „Skibet“ Pourquoi pas?

Nogle enkelte af de flotte Portaler. Fra venstre: Flanderns Kirketaarn, bygget af hvide Granstammer, dernæst 4 af Minareterne og Ørkenkeltet ved Indgangen til Subcamp Algier, en Byport i Languedoc og et flagsmykket Taarn fra Alsace.

Den store Patruljekonkurrence.
Præmieleveringen og Finalen i Trojkapolo paa Arenaen. Nr. 2 fra venstre er den danske Patruljefører.

kurrerede Patruljerne fra hver Subcamp indbyrdes, og de to bedste Patruljer i hver Gren skulde saa den følgende Dag mødes til Finale paa Arenaen.

Langt de fleste af de danske Patruljer, der trods den smeltende Varme havde Energi til overhovedet at være med, valgte den Gren, der omfattede *Spejderteknik*. Opgaven var her dels at tegne en Kortskitse af Subcampen, dels at flække en 1 m lang og armytk Grenstump alene ved Hjælp af Dolke(!), tænde op med to Tændstikker og saa holde Ild i det Brænde, man fik ud af Grenen, saa længe som muligt, og der skulde vel at mærke være klare *Flammer* hele Tiden. Foruden 14 danske Patruljer deltog en hel Del franske og en engelsk i denne Gren. Resultatet blev, at danske Patruljer besatte de fire Førsteplads, idet de alle holdt ud i over 7 Timer, og Nr. 1 (en grøn Patrulje) endda i 10½ og Nr. 2 (en gul) i 9½ Time!

De andre Grene omfattede dels *Sportskonkurrencer* (her blev en dansk (gul) Patrulje Nr. 2 og kvalificerede sig saaledes ogsaa til Finalen) dels *Udklædning* (hvor vi ikke kunde hamle op med Franskmandene og Philippinerne og kun blev Nr. 3) og endelig *Pionerarbejde*, hvori ingen dansk Patrulje deltog.

Den følgende Eftermiddag foregik saa den spændende Finale under stor Opmærksomhed nede paa Arenaen. Det var ordnet saaledes, at det ikke var de enkelte Patruljer fra et bestemt Land, men Subcampene, som Patruljerne repræsenterede, der blev kaaret som Vindere. Finalen i Sportskonkurrencer bestod i en Slags Polo, spillet fra Trojka-Vogne (se Billedet), og her blev Dauphiné-Provence Nr. 1 til udelte Overraskelse for den deltagende danske Patrulje, »Hippotamerne« fra 3. Trop, hvis Patruljefører bagefter fik tildelt en pragtfuld Æresvimpel med Jamboreemærket til Patruljestanderen. Finalen i Spejderteknik bestod i Overbrænding af en udspændt Snor og udkæmpedes mellem to Svejtspatruljer fra Languedoc og de to danske Patruljer fra Dauphiné. Det blev en fantastisk spændende Kamp. Svejtserne fik Ild først, men det danske Baal var meget kraftigt, og Snorene begyndte at brænde næsten samtidigt.

Da Svejtsernes brændte over 3 Sekunder før vores, blev Languedoc, som de repræsenterede, Sejrherrer i denne Gren sammen med Alger.

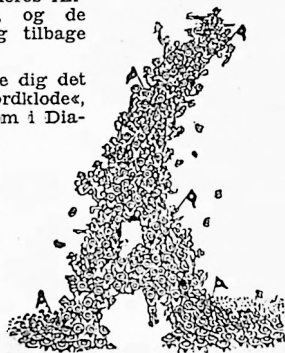
Afslutningen i Broderskabets Aand.

Alt for hurtigt fløj Dagene, og inden vi fik set os om, var vi naaet til Afslutningen, som vil tælles blandt det, vi siden bestandig vil minde. Den foregik paa Arenaen Mandag Eftermiddag d. 18. August. I Forvejen havde Tropsførerne faaet nøje Instruks om, hvorledes de enkelte Troppe skulde forholde sig, og det lykkedes da ogsaa at afvikle hele det storslaaede Skuespil i fuldstændig Orden.

Det begyndte med, at alle Troppene stillede op i en vældig Oval, der strakte sig hele Arenaen rundt. De enkelte Troppe marcherede paa Plads i Gaasegang, saaledes at Dybden af Ovalen var 32 Spejdere. Midt paa Pladsen laa »Moder Jorde«, d.v.s. en kolossal Ballon, paa hvilken Landene var malet. Just som alle 60—70.000 tilstedeværende havde sunget Jamboreesangen, skete der noget dramatisk. En Mængde sorte Djævle, der skulde symbolisere Ondskaben i Verden, styrtede frem mod den Kæde af Spejdere fra Alverdens Lande, som havde slaaet Kreds om Jorden. Dog, deres Anslag mislykkedes, og de maatte trække sig tilbage igen i vild Flugt!

Kan du forestille dig det Syn, at denne »Jordklode«, som vel var 8—9 m i Diameter, pludselig blev løftet op og baaret hele Kredsen rundt af titusinder af Arme, der hver gav den et lille Skub i den rigtige Retning?

Besøg i Paris.
Spejdere i Eiffeltårnet!

Det var, hvad der skete, og det saa fantastisk ud. —

Saa snart »Moder Jorde« atter var faldet til Ro, lød Jamboreens Signal i Højtalerne, og i Spidsen for de øverste Chefer fra alle Landene gik General Lafont, Mr. Wilson og Ove Holm, de tre eneste tilstedeværende Medlemmer af den internationale Komité, ind til Tribunen midt paa Pladsen. I en smuk Tale tolkede Wilson alle Gæsteholdenes Taknemlighed mod Frankrig for denne saa velforberejede og dygtigt gennemførte Jamboree. »Lige fra Juli 1939, da det blev bestemt, at Jamboreen skulde finde Sted i Frank-

rig, har jeg intet Øjeblik tvivlet paa, at den vilde blive afholdt her til Trods for alt det, der fulgte«, sagde han under vældigt Bifald. Afslutningstalen blev holdt af den franske Spejderchef, der bad os huske, at naar vi vendte hjem til vort eget Land, var vi Fredens og Broderskabets Apostle. — Og nu synges der! Det er den gamle skotske Venskabssang: »Should old acquaintance be forgot —« og med krydsede Arme, saa vi danner en uhyre Kæde af Spejderbrødre, synger vi alle med, grebne af Øjeblikets Storhed.

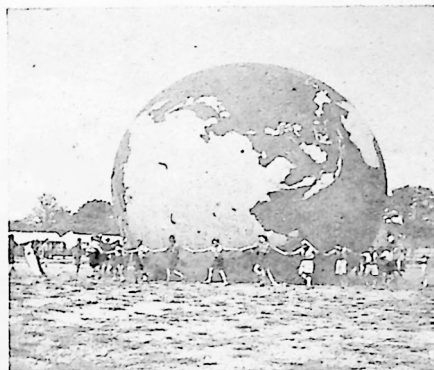
Et Øjeblik efter er de første Spejdere paa Vej. —

Med 8-Mands Front marcherer Hold efter Hold ind paa Pladsen og følger Slyngringerne i det kæmpemæssige Hellingknob, Lejrens Symbol, som i Forvejen er udstukket paa Arenaen. Paa de Steder af Knobet, hvor der er Krydsning, er der paa Arenaen opført Broer, saaledes at alle Jamboreens Spejdere uhindret kan marchere Knobet igennem og saaledes symbolisere den faste Sammenknytning af Folkeslagene, som er foregaaet i denne Fredens Jamboree.

Hjemme igen —

Ved Lejrbaalene om Aftenen tog vi Afsked med alle Venner fra Nær og Fjærn, nu var der kun Udflugterne og Hjemrejsen tilbage. Der var arrangeret to Udflugter, den første Dag til Ludvig XIV's vidunderlige Slot Versailles og den næste Dag til Byernes By, Paris, hvor Spejderne patruljevist gik paa Opdagelse, var i Eiffeltårnet, ved Triumfbuen, i Notre Dame, ved Napoleons Grav, paa Montmartre, i Vokskabinet, kørte med Metroen o. s. fr.

Desværre blev der lidt Kludder med Afrejsen, saa vi maatte blive i Lejren et Døgn længere end beregnet, hvilket slet ikke var særlig sjovt, da

Spejdernes Broderkæde omspænder Jorden.

næsten alle andre Spejdere var rejst, og alt stod i Opbruddets Tegn — og saa regnede det tilmeld.

Naa, vi kom da af Sted, og sammen med de 150 Nordmænd, som vi ogsaa havde haft Følgeskab af paa Rejsen derned, startede vi Hjemturen. Et stort Plus var det, at vi beholdt de franske Vogne lige til Padborg, og denne Gang havde vi Mad nok med. Det var 500 beskidte, men lykkelige Spejdere, der rullede ind paa Padborg Station, hvor vi forresten for første Gang i 18 Dage smagte frisk Sødmælk igen. Med et Smil og et »Tak for godt Kammeratskab« skiltes vi ved de forskellige Stationer, efterhaanden som Toget fortsatte nordpaa op gennem Danmark. Vi var hjemme igen.

— Kun knapt 200 gule Spejdere fik Del i den Oplevelse for Livet, som denne Jamboree var, og vi 200 skal huske, at vi har en Pligt til at delagtiggøre vore Kammerater i vore Indtryk og beredvilligt fortælle los om vore Oplevelser. Og vi skal stedse handle ud fra General Lafonts Ord om, at vi Jamboreefolk fra Alverdens Lande i særlig Grad er skikkede til at være Sendebud i Fredens og Broderskabets Tjeneste.

Torben Wolff.

Farvel Moisson —

Ovre paa en Ø i Seine, skilt fra Fastlandet ved en ca. 100 m bred Arm af Floden, boede Søspegjderne. Her levede de, fjernt fra Hovedlejrens Larm og Stov, deres eget Liv under store, skyggefulde Træer, der kuplede sig over de mange Telte og gav herlig Skygge Dagen igennem. Og lige uden for Telt døren gled den brede Flod forbi og indbød til Roningsøvelser i Baade og Kajakker. Her var da ogsaa tidlig og silde en livlig Trafik af alle mulige Baade og Fartøjer. Slæbebaade med tungtlastede Lægter paa Vej til og fra Paris dampede forbi, Sejlere krydsede frem og tilbage, Motorbaade, store Robaade, smaa Robaade, Kajakker, Kanoer og Gummibaade var paa Færde overalt.

Semafor-Signalering til og fra Spejderen.

Forbindelsen med Land opretholdtes Dagen igennem dels med Robaade (for de mere prominente Gæster) og dels med store Landingsbaade fra Krigens Tid. De løb lige op paa Stranden og var i Stand at befordre en Masse Spejdere frem og tilbage. Desuden opretholdtes Forbindelse hele Dagen ved Semafor-Signalering (som de franske Søspegjdere var vældig skrappe til) og om Natten ved Morse-Blink.

Naar man var steget i Land paa Landgangsbroen, som ses til venstre paa Billedet foroven, og havde passeret Skibsklokken, hvorpaa der blev slaaet Glas, kom man først forbi en lille »By«, hvor der forhandlede alle mulige Varer ligesom ovre paa Markederne paa Fastlandet og naaede saa til de udenlandske og franske Søspegjderes smaa og store Lejre. Her var *Belgiere*, der naturligvis selv havde bragt Baade med hjemmefra, her var *Hollændere*, nogle faa *Ungarere* med deres Kajakker og temmelig mange *Tjekkere*, der i Løbet af Jamboreen fik bygget to udmærkede Baade, 6 m lange og hver beregnet til 10 Mand. Saa var der 25 *Englændere*, der var kommet sejlene hele Vejen til Moisson i to Motorbaade, af hvilke den ene havde gjort en fin Indsats ved Romningen af Dunkerque i 1940, og som atter gæstede Frankrig, men heldigvis nu i et mere fredeligt Ærinde; Resten af de 300 engelske Søspegjdere laa sammen med Landspegjderne ovre i Hovedlejren, og det samme gjaldt de amerikanske og svenske Søspegjdere. Dernæst var der smaa 1000 *franske* Søspegjdere og sidst men ikke mindst 8 *danske* Søgutter, der blev vældig populære derovre, og hvis Lejrplads i Lejravisen blev udpeget som den bedste paa Øen, men de havde ogsaa gjort meget ud af den, tør jeg sige.

Selv om Flodspejdersport ikke helt kan sammenlignes med rigtig Søspegjdersport, morede den danske Søspegjderpatrulje sig dog herligt, for Vand er dog Vand, hvadenten det saa er fersk eller salt!

En af de sidste Jamboreedage hed ligefrem »Søspegjdernes Dag«. Om Formiddagen fandt der store Opvisninger Sted paa Floden, og om Eftermiddagen var der en meget fornem Reception, under hvilken bl. a. Wilson og Grev Folke Bernadotte besøgte Øen og fik forevist Lejrene af den franske Søspegjderleder.

Søspegjdere var absolut en af Jamboreens Attraktioner og et Sted, hvor man gerne kom igen, naar man een Gang havde fundet derover.

Torben.

Hvad mener DU om dette — ?

Hvis du i alle Maader anser dig selv for fuldendt, behøver du ikke at læse nedenstaaende — thi da er der intet at stille op med dig! Men hvis ikke —

Disciplin er nærmest et uartigt Ord. Vi er efterhaanden blevet vant til at forbinde Ordet med den militære Disciplin og er kommet saa langt ud, at vi betragter Disciplin som det samme som gennemført Lydighed mod en eller anden højere Myndighed, endog Lydighed, der strider mod vor Samvittighed.

Og saa er Sandheden jo den, at Disciplin ikke har det bitterste vedtøj til at forbinde Ordet med. Nej, det er en Metode til at *trylle Orden frem af Kaos*. Før jeg giver mig til at snakke om Disciplin i Spejdertroppen, skal jeg lige give dig et Eksempel paa det med Orden og Kaos.

Efter min Formening er Orden mest uundværlig paa Steder, hvor Menneskers Liv bringes i Fare, naar det er sløjt med Ordenen.

Prøv at forestille dig et uordentligt Skib — et Skib, hvor der ikke hersker Disciplin, og hvor hver eneste Mand har Ret til at gøre lige hvad der passer ham.

Hvad sker?

For det første vil der ikke være nogen Kaptajn. Hvorfor skulde der være det? Han kunde jo alligevel ikke give nogen Ordre, for ingen vilde anse det for nødvendigt at følge dem. Det vilde slet ikke være saa godt. Thi hvordan vilde det gaa?

Hvis Skibet overhovedet vilde nogen Steder hen, maatte alle om Bord samles for at diskutere Sagerne. Efter i to Timer at have debatteret og opmærksomt lyttet til alle Indlæg vilde det ved Haandsoprækning blive bestemt, at Skibet skulde afgaa f. Eks. til Vejle. Se, det var i og for sig slet ikke saa daarlig en Begyndelse.

Men vent blot til Skibet er begyndt at sejle. Hvem skal sætte Kursen ud gennem Havnens Virvar af Bøjer og andre Baade? Kan du forestille dig en Flok Kaptajner paa Broen, som ved Haandsbevægelser afgør, at Kursen skal lægges snart til Styrbord og snart til Bagbord? Skibet bevæger sig fremover, og saadanne Beslutninger skal tages i en Fart.

Jeg tror ikke, jeg behøver at blive ved. Jeg skal blot tilføje, at maaske dukker Maskinmesteren pludseligt op for at faa sig en Middagslur paa Dækket. Eller Radiotelegrafisten erklærer, at i Dag har han mere Lyst til at være Kok i Kabyssen.

Og hvad vil de stille op, hvis det bliver Uvejrt? Tja, det vil jeg overlade til din egen Fantasi!

Du vil finde, at det er ganske det samme, der gør sig gældende i en Spejdertrop. Den er paa Fart fremover og maa have en fast Kurs at

styre efter. Og paa Broen maa der staa en Kaptajn — din Tropsfører.

Kaptajnen kan ikke gaa omkring til hele Besætningen og fortælle hver især, hvad han har at gøre. Han har sine Styrsmænd, der virker som Mellemlid. Disse Styrsmænd er i Troppen Patruljeførerne.

Jeg har vist, at en Kaptajn er nytteløs, hvis han ikke er sikker paa, at hans Folk udfører hans Ordre. Din Tropsfører er i den samme Situation. Han giver sine Ordre gennem sine Patruljeførere. Naar en PF udsteder en eller anden Ordre, venter han altsaa ikke, at den skal udføres, fordi det er ham selv, der har udstedt den. Hans Ordre stammer fra Tropsføreren.

Enhver Ordre, der gives paa et Skib, tjener til at bringe Skibet nærmere til dets Maal. Enhver Ordre, der gives i en Spejdertrop, tjener til at skabe en bedre Trop med bedre Spejdere.

Hvis din PF beordrer dig at staa tidligt op om Morgen og koge hans Havregrød og give ham den, mens han stadig ligger og slanger sig i sin Sovepose, saa er det en daarlig PF. Han bliver ikke ved med at være PF

ret længe. Hans Tropsfører vil snart tage Affære og opfordre ham til enten at lægge om paa en anden Bøj eller indgive sin »Afskedsbegæring«.

Men lad os nu antage, at din PF er en god PF (og de fleste er gode, for ellers vilde Tropsføreren ikke have vist dem den Tillid at lede en Patrulje), saa vil du ved at udføre hans Ordre hurtigt og sikkert have fundet den allerbedste Metode til at hjælpe din Trop fremad. Den Spejder, der forstaar at følge en Ordre, hjælper sin Patruljefører, sin Tropsfører og hele Spejderbevægelsen. Og en Ting til: han ved, hvordan han skal give en Ordre, naar det bliver hans Tur til at lede en Patrulje.

Naar 3. Styrmand henvender sig til Kaptajnen for at modtage en Ordre, tror du saa han siger: »Naa, hvad er der saa i Dag, du?« Naar du henvender dig til din Tropsfører for at spørge om noget, eller fordi han har kaldt paa dig, husker du saa at gøre det paa en diskret og spejdermæssig Maade, eller braldrer du op, eller kommer du siendrende med Hænderne dybt begravet i Buksekommerne, saa baade din Tropsfører og hele Troppen kan se, at du ikke har begrebet et Suk af det hele? Ja, undskyld, jeg spør bare.

Der er ikke noget, jeg hader, som at se en udisciplineret Trop. Og der er ikke noget, en Spejder er saa glad for, som at tilhøre en god Trop, der ved, hvad virkelig Disciplin vil sige.

Jeg tror, du er enig med mig heri. Jack.

„Naa, hvad er der saa i Dag, du?“

Ja eller Nej?

Hvorledes arbejder I i jeres Patrulje? Se, det er et Spørgsmaal, man ikke uden videre kan svare paa; men hvis nu Spørgsmaalet deles op i flere, mon det saa ikke bliver lettere? Det er ikke Meningen, du skal sende Svarene ind, det er ingen Præmiekonkurrence dette her! Nej, du skal tværtimod blot for dig selv svare Ja eller Nej. Hvilke af Spørgsmaalene, der skal besvares bejaende og hvilke benægtende, vil du sikkert selv være helt klar over, og skulde der være et enkelt, du ikke kan svare paa, da spørg din TF, han ved det nok.

Drøfter I somme Tider i Førerpatruljen store og kække Planer for Troppens Arbejde, og vedtager I Beslutninger, som I siden alle som een Mand gaar ind for?

Moder du altid reglementeret paaklædt til Førerpatruljens Møder? Eller mener du, at det ikke

er noget rigtigt Møde, og at du derfor ikke behøver at tage det saa nøje med, om Uniformen »vaskes« den Dag?

Planlægger og forbereder du din Patruljes Arbejde?

Gør du det sammen med din Patruljeassistent? Begynder du og slutter du altid dine Patruljemøder og -ture præcist, saadan at Drengene paa den Maade kan lære Præcision?

Er du helt klar over, hvorledes alle dine Patruljekammeraters hjemlige Forhold er, og har du gennem dit Arbejde ladet deres Forældre forstaa, at du er en Fyr, der trygt kan stole paa?

Har du selv taget I. Klasseprøven?

Eller holdt du op med at arbejde med dine egne Prover, dengang du blev PF?

Er jeres Patruljestander saa æret og anset, at enhver i din Patrulje betragter det som en Ære at faa den med hjem mellem to Patruljeføretagender?

Hvordan med Patruljens Pengeforhold — er de i Orden?

Er jeres Patruljevæg i Lokalet saadan, at I er stolte af den og over det Arbejde, I har haft med den?

Er du selv tilfreds med den Maade, hvorpaa Arbejdet gaar i Patruljen?

Tror du, dine Patruljemedlemmer er det?

Der kunde stilles mange, mange flere Spørgsmaal, men lad det nu være godt med disse. Er du i Stand til at svare Ja eller Nej paa de rig-

tige Steder, da har du en Patrulje af den rette Slags, og da tilhører du en Trop, som du kan være stolt over. *Mogens.*

2 Breve fra Patruljeførere.

PF Otto Rytter fra 1. Ø. Assels Trop paa Mon foreslaar, at der i hvert Nummer af Magasinet bør findes en Omtale af et eller flere *Duelighedstegn* med Anvisning paa, hvorledes man bedst tilrettelægger Arbejdet med at tage det; dette vilde utvivlsomt medføre en øget Interesse for at tage Duelighedstegn, skriver han.

— Vi har selv været inde paa Ideen, og kun den beskedne Papirtildeling har hidtil hindret os i at bringe den til Udførelse, men i den nye Aargang regner vi med at kunne tage fat paa en Artikelserie om Duelighedstegnene.

Iøvrigt vil sikkert i mange Tilfælde en af Troppens Førere eller Skovmænd kunne sætte jer paa Sporet, hvis I snakker med dem om det.

Fra PF Oskar Mejlbø, 1. ??? ? Trop, har vi modtaget et Brev, der ikke er helt let at tyde!

Han spørger, om det er tilladt for Spejdere at gaa med *Tørklædering*, eller om Tørklædet skal bindes med en Knude (Raabaandsknob).

— Jo, det er tilladt at bære Tørklædering, men du bør sørge for, at det saa bliver gennemført og ensartet inden for hele Patruljen. Af Ben, Bambus, Læderstrimler (tyrkisk Knob) m. m. kan I lave fikske Ringe, som dekorerer med Patruljedyret, og en saadan ensartet, hjemmelavet Tørklædering er en af de talrige smaa Ting, der bidrager til at svejse Patruljen sammen.

Maanedens Leg

Kan leges inden for din egen Patrulje eller sammen med en anden Patrulje i Troppen.

To Spejdere ad Gangen faar Tørklædet bundet for Øjnene, og anbringes i hver sin Ende af Lokalet; naar der raabes »Start« nærmer de sig til hinanden og prøver hver især at rive Bindet fra Modpartens Øjne (uden dog at gribe fat i hans Næse el. lign.). Den, der først fjerner den andens Tørklæde, har vundet.

om Hektografer

En Hektograf er et Instrument, hvormed man kan mangfoldiggøre en Skrivelse eller en Tegning, og den er ganske nem at lave.

Dersom I tænker paa at lave et Patuljeblad, Lodsedler, Sange, Indbydelser, Formularer, Billetter, eller hvad der nu kan nævnes, er det snubende let at fremstille en Hektograf.

Af Materialer skal der bruges følgende:

- 1 Blikkasselaag
- 35 g Husblas
- 200 g Glycerin
- 80 g svovlsur Baryt
- 35 g stødt Melis
- 145 g Vand.

Blikkasselaaget kan faas fra f. Eks. en gammel Kikskasse. Det maa være lidt større end Størrelsen paa det Papir, du vil hektografere paa.

De 35 g Husblas kan du faa hos din Mor eller købe det henne hos Købmanden.

Glycerinen og Barytten købes hos en Materialhandler, og Sukkeret og Vandet ved du nok, hvorfra du kan skaffe.

Nu gaar du i Gang med at fremstille Hektografmassen. Faa fat i en gammel Konserve-daase og gør den ren indvendig. Hæld Vandet og Glycerinen i Daasen og varm det lidt over Gasapparatet eller paa Komfuret. Derefter lægger du Husblasen i og drysser Sukkeret i, rør varsomt rundt, indtil begge Dele er opløste. Til sæt derefter den svovlsure Baryt og bliv ved med at røre rundt, indtil alle Klumper er væk.

Hele denne lunkne Masse hælder du saa over i Blikkasselaaget, saa hele Bunden er dækket med et Lag $\frac{1}{2}$ til 1 cm tykt. Overfladen maa være ganske jævn; hvis der er Luftbobler, maa du punktere dem. Stil saa Laaget hen paa et Sted, hvor Massen kan staa i Fred og Ro og stivne og blive tør.

Dersom du ikke foretrækker at købe en Flakske Hektografblæk hos Bog- eller Farvehandleren, kan du i Mellemtiden lave Blækket selv. Hertil bruges følgende Materialer, som ogsaa kan købes hos Materialisten eller Farvehandleren:

- 1 g vandopløseligt violet Anilin
- $2\frac{1}{2}$ g Sprit
- 7 g Glycerin
- 15 Draaber Eddikesyre.

Disse Ingredienser kommes alle i 35 g Vand, du ryster Cocktaillen, og Blækket er færdigt.

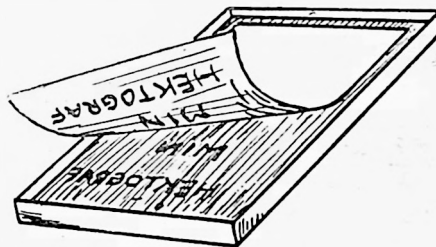
Naar Hektografen er tør og Blækket færdigt, kan du gaa i Gang.

Med en ren Pen skriver du det, du skal have hektograferet, paa et Stykke Papir. Det skal være glittet Papir, altsaa Papir med en glat og lidt blank Overflade. Naar du har skrevet, og Skriften er tør, lægger du Papiret paa Hektogra-

grafen med Skriften nedad. Med Fingerspidserne eller en tør Klud stryger du nu hen over Papirets Bagside, saa hele den beskrevne Forside trykkes ned mod Massen. Derefter fjernes Papiret, og du kan nu se det spejlvendte Aftryk paa Hektografen.

Nu tager du et rent Stykke glittet Papir og lægger det paa Massen, stryger igen, og saa staa Aftrykket der. Dernæst tager du endnu et Stykke hvidt Papir, et til og fortsætter paa denne Maade, til du har det Antal Eksemplarer, som du skal bruge.

Saa vasker du Hektografen ren med en vaad Svamp eller lignende, det er saare nemt, og stiller den hen paa et koligt Sted til næste Gang, du faar Brug for den.

Hvis Overfladen bliver ujævn, kan Massen smeltes om. Stil Hektografen hen til Varmen og lad den blive flydende, og lad den saa atter stivne igen, saa skulde den være i Orden.

Som du kan forstaa, er man i Stand til baade at tegne og skrive til Hektografen, og endog maskinskrivne Meddelelser kan du faa mangfoldiggjort ved dens Hjælp.

Man kan nemlig faa nogle særlige Farvebaand til Skrivemasinen, som er imprægnerede med en Slags »Hektografblæk«. Naar man sætter et saadant Farvebaand i Maskinen, kan det skrevne derefter aftrykkes paa Hektografen.

Ja, man behøver ikke en Gang at skifte Farvebaand, idet det er muligt at købe noget specielt Carbonpapir, Kalkerpapir, som i Stedet for at smitte af med sort Kul afsætter en violet Skrift paa Gennemslaget, som derefter paa normal Maade overføres paa Hektografmassen.

Redaktøren af det første hektograferede Patuljeblad, som indsendes »Spejdes Magasin«, vil som Præmie modtage en god Drengbog!

Jeg har talt.

Til Jamboree-Deltagerne

Som omtalt i Lejren foranstalter »Spejdernes Magasin« en Fotokonkurrence om de bedste Billeder fra Verdens-Jamboreen, og ogsaa du har her en Chance for at hale en pæn Præmie i Land, idet

Det Danske Spejderkorps' Depot med gavmild Haand har udlovet Præmier til en samlet Værdi af indtil 200 Kr.

Som lovet drejer dette Nummer sig i Hovedsagen om Jamboreen, der blev det helt store Eventyr for de 350 lykkelige Spejdere fra vort Korps og KFUM-Spejderne, der fik Chance for at deltage.

Men ogsaa mange af jer andre har i Sommer været i Forbindelse med Spejdere fra andre Lande — enten herhjemme eller i Udlandet; — ogsaa I vil uden Tvivl holde Forbindelsen vedlige med de Kammerater i det fremmede, som I har vundet jer.

Desværre tillader Magasinet Papirtildeling ikke nogen særlig udførlig Omtale af Jamboree-Eventyret, men i de to næste Numre vil vi vende tilbage til

Emnet, saa at I alle forhaabentlig efterhaanden vil kunne faa et Indtryk af den 6. Verdensjamboree ved Moisson 1947.

Med Spejderhilsen

Torben.

Jamboree-Billeder

25 Stk. 6×9 sendt
pr. Efterkrav.. Kr. 10,00
50 Stk. 6×9 sendt
pr. Efterkrav.. Kr. 19,50
Eller frit Væg pr.
Stk..... Kr. 0,50

FINN SOLEM

I. E. OHLENSGADE 3 . KBHVN. Ø.

Bestillinger modtages kun indtil 1. Nov.

Blandt disse nævner vi i Flæng: B.-P.- eller Spejder Statuette, B.-P.-Billede i Ramme, Bronceskaal eller Cigaretæske — altsammen med Inskription, Skovmandsdolk og Finsk Dolk, Feltflaske, Bøger, Tallerkner og Krus af Emaile (!), Spisebestik m. m. samt en lang Række Trøstpræmier.

Det eneste, du skal gøre, er at indsende de bedste af dine Fotografier til Det Danske Spejderkorps, Fiolstræde 19, København K. inden den 20. Oktober 1947. — Billederne skal være paa blankt Papir (Højglans), og bag paa hvert af dem anføres du Navn og Adresse. — Alle ikke præmierede Billeder returneres, hvis frankeret Svarkuvert vedlægges.

Her er Chansen — grib den!

Red.

NYT DEPOT I ODENSE

Det har længe været under Overvejelse at oprette et eller flere Depoter i Provinsen. Som det første er der i denne Maa-
ned blevet oprettet et Udsalg

KLOSTERVEJ 19, ODENSE.

Depotet i Odense er, ligesom i København, Korpsets egen Forretning og sælger nøjagtig de samme Varer og paa samme Betingelser som Hoveddepotet. Man kan altsaa bestille sine Varer paa Korpsets Rekvissions-sedler og efter de udsendte Prislister, og man faar ligesom i København

Bonus paa ethvert Køb!

Alle Flokke og Tropper kan nu selv vælge, hvilket Depot de vil rekvirere deres Varer fra og eventuelt faa disse noteret paa deres Konto hos Korpsset. Førerne og Spejderne i Odense og Omegn vil vi give et godt Raad:

Aflæg Odense-Depotet,
Klostervej 19, et Besøg.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin

Redaktør: cand. mag. Torben Wolff
Slotssvej 34, Charlottenlund.

Spejdersport

Redaktør: cand. mag. Svend Ranvig,
Søgade 3, Sorø.

Nørre Farimagsgade 39

København K., Tlf. Palæ 4526

Eksp. Kl. 9-5½, Fredag 9-6, Lørdag 9-2

Depotet er Korpsets egen Forretning og giver Bonus til Korpsets Afdelinger

Korpskontor

Fiolstræde 9, København K., Telefon
Palæ 5711 . Kontortid Kl. 8-16, Lørdag Kl. 8-12. Giro 2284

Begge Blades Ekspedition
Korpskontoret